

סֵדֶר הַלְמֻד לְיוֹם ג' אָנֶיךָ (י"ח לְעוֹמֵר)

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיְיִטְוִי:

תּוֹרָה קכ

הַעֲנִין מֵה שְׁצַרִּיכִין לְנַסֵּעַ לְהַצְדִּיק, וְלֹא דֵי בְּסַפְרֵי מוֹסֵר.
מִפְּרֵשׁ בַּתּוֹרָה (שְׁמוֹת י"ז): "וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה כְּתֹב
זֹאת זְכוֹרֹן בְּסֵפֶר וְשִׁים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ", כִּי אַף שְׁאָמַר לוֹ לְכַתֵּב
בְּסֵפֶר, אַף עַל פִּי כֵּן לֹא הִסְתַּפֵּק בְּזָה, וְצָוָה לוֹ, וְשִׁים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ,
שְׂיִדְבֵר עִמּוֹ פֶּה אֶל פֶּה. כִּי הָעֵקֶר מֵה שֶׁשׁוֹמְעִין מִפֶּה הַצְּדִיק, וְכִמּוֹ
שְׁאָמְרוּ בַּמִּדְרָשׁ (דְּבָרִים פָּרָשָׁה ג) עַל פְּסוּק: "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם אֲתָה
עוֹבֵר אֶת הַיַּרְדֵּן" וְכו', וְזֶה לְשׁוֹנוֹ, מָה רָאָה לוֹמַר לָהֶם כָּאֵן שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנֵי אֲמָרִי לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה, לְמַלְךְ שְׂקָדָשׁ מִטְרוֹנָה
בְּשָׁנֵי מְרַגְלִיּוֹת, אֲבָדָה אַחַת מֵהֵן. אָמַר לָהּ הַמֶּלֶךְ אֲבִדְתְּ אַחַת,
שְׂמָרִי אֶת הַשְּׂנִיָּה. כִּךְ קָדַשׁ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ-הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל בְּנַעֲשֵׂה
וְנִשְׁמַע, אֲבָדוֹ אֶת נַעֲשֵׂה שְׁעָשׂוֹ אֶת הָעֶגְלָה, אָמַר לָהֶן מֹשֶׁה אֲבִדְתֶּן
נַעֲשֵׂה שְׂמָרוּ נִשְׁמַע, הַיּוֹי שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. עַד כָּאֵן לְשׁוֹן הַמִּדְרָשׁ. וְעַל
כֵּן כְּשֶׁלּוּמַד מֵתוֹךְ הַסֵּפֶר שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲשִׂיָּה, שֶׁהוּא בְּחִינַת
נַעֲשֵׂה, אֵין בְּזָה כַּח כָּל כִּךְ לְעוֹרֵר אוֹתוֹ, כִּי יִשְׂרָאֵל אֲבָדוֹ אֶת
הַנַּעֲשֵׂה. אֲבָל כְּשֶׁשׁוֹמְעֵי מִפֶּה הַצְּדִיק, הוּא בְּחִינַת נִשְׁמַע, שְׂוִה
הַכֶּתֶר נִשְׂאָר לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל כַּנִּ"ל:

תּוֹרָה קכא

אָז אָמַרְתִּי הִנֵּה בָּאתִי בְּמַגִּלַּת סֵפֶר כְּתוּב עָלַי לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ וְכו' (תְּהִלִּים מ):

זֶה הַיּוֹם וְכֹל יַעֲבֹד

כְּשֶׁאָדָם רוּאָה וְלוֹמֵד בְּסֵפֶר, וּבְכֹל מָקוֹם שֶׁהוּא רוּאָה וְלוֹמֵד,
 מוֹצֵא אֶת עֵצְמוֹ, הֵינּוּ שְׁלוֹקָה לְעֵצְמוֹ מוֹסֵר, וְרוּאָה
 פְּחִיתוּתוֹ וְשִׁפְלוּתוֹ, בְּכֹל מָקוֹם בְּאִיזָה סֵפֶר שֶׁהוּא בָּא וּמַעֲיִן שָׁם,
 זֶה סִימָן שֶׁחָפִין לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְזֶה, אֲזִי אָמַרְתִּי הִנֵּה
 בָּאתִי בְּמַגֵּלֶת סֵפֶר כָּתוּב עָלַי. זֶה סִימָן לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהֵי
 חַפְצָתִי כַּנִּי"ל:

הַתּוֹרָה קוֹבֵב

וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקֶר (שְׁמוּאֵל א ט"ו). כִּי זֶה יְדוּעַ, שְׁמֵדַת
 הַנִּצָּחוֹן אֵינָה סוֹבְלַת הָאֱמֶת, כִּי אִם יֵרָאֶה לְעֵינַיִם דְּבַר
 אֱמֶת, יִדְחָה אוֹתוֹ מִחֲמַת הַנִּצָּחוֹן, וְזֶה מְבָרָר מְאֹד. אֲךָ לֹא כְּמֵדַת
 בְּשָׂר וָדָם מֵדַת הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אִם
 בְּהַנִּצָּחוֹן הוּא אֱמֶת, וְאֵינּוּ מְשַׁקֵּר, חֵם וְשָׁלוֹם. וְזֶהוּ: "וְגַם נִצַּח
 יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקֶר".

הַתּוֹרָה קוֹבֵב

הָעֶקֶר וְהַיְסוּד שֶׁחֵכַל תְּלוּי בּוֹ, לְקִשְׁר עֵצְמוֹ לְהַצְדִּיק שְׁבִדוֹר,
 וְלִקְבֵּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה, דְּבַר קָטָן
 וְדָבָר גָּדוֹל. וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יָמִין וְשְׂמֹאל, כְּמוֹ
 שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (סְפָרֵי פָרָשַׁת שׁוֹפְטִים): 'אֲפֹלוֹ אוֹמֵר
 לָךְ עַל יָמִין שְׂמֹאל' וְכוּ'. וְלִהְשִׁיךְ מֵאֵתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלִסְלַק
 דַּעְתוֹ כְּאִלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם שֶׁכֵּל, בְּלִעְדֵי אֲשֶׁר יִקְבֵּל מִהַצְדִּיק וְהָרַב
 שְׁבִדוֹר. וְכֹל זְמַן שֶׁנִּשְׁאָר אֶצְלוֹ שׁוֹם שֶׁכֵּל עֵצְמוֹ, אֵינּוּ בְּשִׁלְמוֹת,
 וְאֵינּוּ מְקִשֵּׁר לְהַצְדִּיק.

וַיִּשְׁרָאֵל בְּעֵת קִבְּלַת הַתּוֹרָה הָיוּ לָהֶם חֲכָמוֹת גְּדוֹלוֹת כִּי אֲזִי
 הָיוּ עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה שְׂבִימֵיהֶם, שֶׁהָיָה טָעוּתָם

זֶה נֶבֶל וְזֶה חָכְמָה וְזֶה יָדוּעַ

ג'רנב ✧ אָמַר מִוֹהַר־רַחֲמֵיךָ יְיָ לְעַד עָלְמֵי עָלְמֵיךָ מִקֹּדֶשׁ שְׁדֵיךָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל־עַד ✧
✧ אָמַר מִוֹהַר־רַחֲמֵיךָ יְיָ לְעַד עָלְמֵי עָלְמֵיךָ מִקֹּדֶשׁ שְׁדֵיךָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל־עַד ✧

עַל־פִּי חֲכָמוֹת וַחֲקִירוֹת גְּדוּלוֹת בְּיָדוּעַ. וְלוֹלֵי שְׁהִיוּ יִשְׂרָאֵל מִשְׁלִיכִין מֵעֲצָמָן הַחֲכָמוֹת, לֹא הָיוּ מְקַבְּלִים הַתּוֹרָה. כִּי הָיוּ יְכוּלִים לְכַפֵּר בְּכַל, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, וְלֹא הָיָה מוֹעִיל לָהֶם כָּל מַה שֶּׁעָשָׂה מִשָּׁה רַבְּנוּ עִמָּהֶם. וְאַפְלוּ כָּל הָאֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים הַנּוֹרְאִים שֶׁעָשָׂה לְעֵינֵיהֶם, לֹא הָיָה מוֹעִיל לָהֶם, כִּי גַם עֲתָה נִמְצָאִים אֶפִיקוֹרְסִים הַכּוֹפְרִים עַל־יַדֵּי שְׁטוֹת וְטָעוֹת חֲכָמָתָם. אַךְ יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשַׁת רְאוּ הָאֱמֶת, וְהַשְּׁלִיכוּ הַחֲכָמוֹת, וְהֶאֱמִינוּ בָהּ וּבְמִשָּׁה עֲבָדוֹ, וְעַל־יַדֵּי זֶה קִבְּלוּ הַתּוֹרָה. וְהִינוּ שֶׁתְּרַגְּם אֲוִנְקָלוּס (דְּבָרִים ל"ב): "עַם נָבֵל וְלֹא חָכָם", 'עַמָּא דְקַבִּילוּ אֲוִרִיתָא וְלֹא חֲכִימוּ'. כִּי עַקֵּר קִבְּלַת הַתּוֹרָה הָיָה עַל־יַדֵּי וְלֹא חֲכִימוּ, הִינוּ עַל־יַדֵּי שֶׁהַשְּׁלִיכוּ מֵאַתָּם כָּל הַחֲכָמוֹת בְּנִ"ל:

וְזֶה נֶבֶל רָאשֵׁי־תְבוֹת לֵב נְתִיבוֹת, שֶׁהוּא כְּלִיּוֹת הַתּוֹרָה וְהִיא הַחֲכָמָה הָאֱמֶתִית, אֲשֶׁר אֶצְלָהּ כָּל הַחֲכָמוֹת בְּטִלִּים. וְהִינוּ נָבֵל, שֶׁהִיא בְּחִינַת הַתּוֹרָה, הַנִּקְרָאת נֹבְלוֹת הַחֲכָמָה הָעֲלִיזָה (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה יז). (וּבּוֹא וּרְאֵה שֶׁעֲתָה מְבַאֵר וּמֵיִשָּׁב הַתְּרַגּוּם הַזֶּה, שֶׁהוּא פְּלִיאָה גְּדוּלָּה, וְכָל הָעוֹלָם תְּמַהִים עָלָיו, מַה עָנִין תְּבַת נָבֵל, לְתַרְגְּמוֹ עַל קִבְּלַת הַתּוֹרָה. אַךְ עֲתָה מַה נִּמְלָצוּ לַחַד דְּבָרֵי הַתְּרַגּוּם הַזֶּה) (וְעֵיין שׁוּח"ט תַּהֲלִים קִיט בַּתְּמִימוֹת קִבְּלוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה וְכו' ע"ש):

וְהַעֲקָר הָעֲבוּדָה, לְהִיּוֹת תָּם וְיָשָׁר יִרְאֵה אֱלֹקִים וְסָר מִרַע, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת. וְשִׁלְמָה הַמְּלָךְ, עָלָיו הַשָּׁלוֹם, אַחַר שְׁכָתוֹב בּוֹ (מְלָכִים־א ה): "וַיַּחַכְּם מִכָּל הָאָדָם", אָמַר (מִשְׁלֵי ל): "כִּי בָעַר אָנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִינַת אָדָם לִי". וְכֵן אָמַר אָסָף (תַּהֲלִים ע"ג): "וְאָנֹכִי בָעַר וְלֹא אֶדְעָ בְּהִמּוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ". וְכֵן כְּתִיב (מִשְׁלֵי כ"א): "אִין חֲכָמָה וְאִין תְּבוּנָה וְאִין עֲצָה לְנֶגֶד ה'":

הַתּוֹרָה קְבֵד

שיר מִזְמוֹר לַמְנַצֵּחַ, זָמְרוּ לְמִי שֶׁמִּנְצַחִין אוֹתוֹ וְשִׁמְחִי (פְּסָחִים קיט). כִּי כְּשֶׁמְדַבֵּר לְפָנַי הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ בְּטַעֲנוֹת וּבִקְשׁוֹת, רוֹצֵחַ לְנִצַּחַת אֶת הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּבִיכּוֹל, וְהַיֵּשׁ יִתְבָּרֵךְ יֵשׁ לוֹ תַעֲנוּג מִזֶּה. עַל כֵּן שׁוֹלַח לוֹ דְבוּרִים שְׂיוֹכֵל לְנִצַּחַת אוֹתוֹ כְּבִיכּוֹל, כְּדֵי לְקַבֵּל הַתַּעֲנוּג. כִּי בְּלֹא זֶה בּוֹדְאֵי לֹא הָיָה אֲפָשָׁר לְבָשָׁר וְדָם לְנִצַּחַת אֶת הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲךָ הַיֵּשׁ יִתְבָּרֵךְ עֲצָמוֹ שׁוֹלַח וּמִזְמִין לוֹ דְבוּרִים וּטַעֲנוֹת לְנִצַּחַת אוֹתוֹ כַּנִּלְלוֹ:

הַתּוֹרָה קְבֵד

ויאמר מִשֶּׁה אֲכַלְוּהוּ הַיּוֹם כִּי שִׁבְתָּ הַיּוֹם לָהּ וְכוּ', וְלָמְדוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (שִׁבְתָּ קיז): 'מִכָּאן, שְׁחֵיב לְאָכֵל שְׁלֹשׁ סְעֻדוֹת בְּשִׁבְתָּ, כִּי תִלְתָּא "הַיּוֹם" כְּתִיבִי'. נִמְצָא שֶׁעַל כָּל סְעֻדָה מִשְׁלֹשׁ סְעֻדוֹת כְּתִיב הַיּוֹם, לְרִמּוֹ שֶׁלֹּא לְאָכֵל בְּסְעֻדָה שֶׁל שִׁבְתָּ רַק בְּשִׁבִיל הַיּוֹם. כִּי לְפַעֲמִים אוֹכְלִים בְּשִׁבִיל שְׂרָעֵב מִאֲתָמוּל, וְלְפַעֲמִים בְּשִׁבִיל שֶׁלֹּא יִהְיֶה רָעֵב לְמָחָר, אֲךָ בְּכָל סְעֻדָה מִשְׁלֹשׁ סְעֻדוֹת שֶׁל שִׁבְתָּ, לֹא יֵאָכֵל כִּי-אִם בְּשִׁבִיל הַיּוֹם, הֵינּוּ סְעֻדָה זוֹ לֹא בְּשִׁבִיל קֶדֶם וְלֹא בְּשִׁבִיל אַחֲרֵי-כֵן:

[זה הענין לא שמעתי מפיו הקדוש בעצמו, רק מפני אחר שאמר משמו, וכתבתיו כמו ששמעתי. אחר-כך נודענין שדברתי עמו, וזכרונו לברכה, מענין זה, ופקפק בעצמו על-זה ואמר: הלא אכילת שבת יקרה מאד מאד, וכמבאר בכל דברי רבותינו, זכרונם לברכה, שבשבת צריכין דוקא לאכל ולשתות ולהרבות במעדנים. והבנתי שאין כוננתו במאמר זה הנ"ל, למעט באכילת שבת, חם ושלום. ותכן כוננתו במאמר זה לא באר לי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'רנד - צאמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צנני מקוזה שידף צאחד מוספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

כָּלֵל, כִּי לֹא זָכִיתִי לְדַבֵּר עִמּוֹ עוֹד מִמֵּאֲמָר זֶה. רַק אַחֲר־כֵּן שָׁמַעְנוּ מִפִּי הַקְּדוֹשׁ, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, כִּמְהָ וְכִמְהָ תוֹרוֹת עַל עֵינֵי מַעֲלַת קְדֻשַׁת אֲכִילַת שֵׁשֶׁת שִׁיקָרָה מְאֹד, וְאָמַר בְּפִרוּשׁ שְׁצַר־יִכִּין בְּשֵׁשֶׁת לְהִרְבּוֹת בְּמֵאֲכָל וּבְמִשְׁתָּהּ כִּפְשׁוּטוֹ, כִּי אֲכִילַת שֵׁשֶׁת הִיא כְּלָה אֲלֵהוֹת כְּלָה קְדֻשׁ וְכוּ'. עַיִן בְּהַתּוֹרָה שָׁאֵלוּ אֶת רַב־יֹסִי בֶן קֶסְמָא בְּסִימָן נ"ז, וְלִקְמָן (בְּסִימָן רע"ז) מַה שְׁכָתוּב שָׁם שְׁעַקֵר כְּבוֹד שֵׁשֶׁת הוּא הָאֲכִילָה עַיִן שָׁם וְעוֹד בְּכִמְהָ מְקוֹמוֹת (ועיין בס' נגיד ומצוה להאריז"ל וכן במשנת חסידים שכתב להדיא שאע"פ שיאכל בשבת יותר מהצורך אינו הולך לחיצונים כמו בחול אלא נבלע באיברים:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹמֵי:

מַה שְׁצַר־יִכִּין לְנִסּוֹעַ לְצַדִּיק - קכ

א כְּשֶׁלֹּמֶד מִתּוֹךְ הַסֵּפֶר אֵין בּוֹ פֶּחַ כָּל כָּן לְעוֹרֵר אוֹתוֹ כְּמוֹ כְּשֹׁמְעֵין מִפִּי הַצַּדִּיק בְּעֲצָמוֹ וְעַיִן זֶה מְפָרֵשׁ בַּתּוֹרָה (עַיִן פְּנִים):

אז אמרתי הנה באתי - קכא

א בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא רוֹאֶה וְלוֹמֵד בְּאִיזָה סֵפֶר יִמְצָא אֶת עֲצָמוֹ הֵינּוּ שְׁיַקַּח לְעֲצָמוֹ מוֹסֵר, וְיִרְאֶה פְּחִיתוֹתוֹ וְשִׁפְלוּתוֹ וְזֶה סִימָן שֶׁהוּא חָפִץ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ:

וגם נצח ישראל - קכב

א הַנְּצַחֵן אֵינוֹ סוֹבֵל הָאֵמֶת וְאֵף אִם יִבָּרְרוּ לְעֵינָיו דְּבַר אֵמֶת יִדְחָה אוֹתוֹ מִחֲמַת הַנְּצַחֵן, עַל כֵּן מִי שֶׁרוֹצֶה הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ יִסְלַק מִקְּדָם מִדַּת הַנְּצַחֵן וְאֵז יִכּוֹל לְרַאֲוֹת הָאֵמֶת אִם יִרְצֶה אֲבָל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֵף בְּהַנְּצַחֵן הוּא אֵמֶת, וְזֶהוּ: "וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר" (שְׁמוּאֵל-א

העיקר לקשר עצמן לצדיק – קכג

א העקר והיסוד שהכל תלוי בו הוא לקשר עצמו להצדיק שבדור ולקבל דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה, דבר קטן ודבר גדול ולבלי לנטות מדבריו הם ושלום ימין ושמאל, וצריך להשליך מאתו כל החכמות ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב האמת, וכל זמן שנשאר אצלו שום שכל עצמו אינו בשלמות ואינו מקשר עדין להצדיק, וכן עקר קבלת התורה היה שישראל השליכו מאתם כל החכמות והאמינו בה' ובמשה עבדו בבחינת: "עם נבל ולא חכם" (דברים ל"ב ו) ותרגומו: 'עמא דקבילו אוריתא ולא חכימו' וכן עקר קבלת על מלכות שמים הוא על ידי שמשליכין ומבטלין כל החכמות, רק לילך בתמימות ופשיטות כי רק התורה הקדושה הוא החכמה האמתית. ושאר כל החכמות הם בטלים אצלה:

זמרו למי שמנצחין אותו ושמה – קכד

א בשמך בר לפני המקום ומפרש שיחתו בטענות ובקשות, ורוצה לנצח את הקדוש ברוך הוא כביכול שיעשה בקשתו, יש להשם יתברך תענוג ושמחה מזה, על כן שולח לו השם יתברך דבורים בפיו שיוכל לנצח אותו, כי בלא זה בודאי לא היה אפשר לבשר ודם לנצח את השם יתברך, אך השם יתברך בעצמו מסיע לו בזה כנ"ל:

אכלוהו היום – קכה

א אכילת שבת יקרה וקדושה מאד, ומצוה להרבות במאכלי שבת כי היא כלה אלהות וכלה קדש, על כן צריכין לזהר בה שלא יהיה בה שום חלק ואחיזה מימי החל, הינו שלא יאכל בפשוטו בשביל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'רנו ◀ צַמֵּר מִזֶּה רִנָּתוֹ יִצְיָ"ל "צֶדֶק צִנְיָ מִקֹּדֶשׁ שִׁדְרָה לְצַדִּיק מִסְפָּרֵי רַבְּנָנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" ◀
◀ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעָרֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ◀

שְׁהוּא רָעַב מֵאֶתְמוֹל, אִזּוּ כִּיִּי שָׁלֵא יִהְיֶה רָעַב לְמַחֵר, כִּי עַל־יְדֵי־זֶה יִשׁ אַחִיזָה וְחֵלֶק לְיָמָיו הַחֵל בְּאֲכִילָתוֹ, וְעַל כֵּן צָרִיךְ לְכוּן בְּאֲכִילָתוֹ בְּשַׁבָּת רַק בְּשִׁבִיל קְדֻשַׁת שַׁבָּת עֲצֻמוֹ, וְזֶה בְּחִינַת תְּלָתָא הַיּוֹם דְּכַתִּיב אֲצֵל אֲכִילַת שַׁבָּת, לְרַמּוֹז שִׁיְהִיָּה אֲכִילָתוֹ רַק בְּשִׁבִיל קְדֻשַׁת וּכְבוֹד הַיּוֹם עֲצֻמוֹ:

סִדְרָה יְצִיָּה מִזֶּה רִנָּתוֹ הַיּוֹמָיִם:

וּ בְּקִיץ תִּקְס"ה נָסַע פְּתָאם לְשִׁאֲרֵי גֵרָאד בֵּין פְּסַח לְעֶצְרַת וְהַנְּסִיעָה הַזֹּאת הָיְתָה פְּלִיאָה גְּדוֹלָה וְנִשְׁגָּבָה כִּי לֹא הָיָה בָּהּ שׁוּם טַעַם עַל־פִּי פְּשׁוּט וּכְבָר מְבֹאָר קִצַּת בְּסִפּוּרֵי נְסִיעוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים מֵעַנְיָן נְסִיעָה הַזֹּאת:

ז בְּשַׁנַּת תִּקְס"ה הַנִּ"ל צָוָה עָלַי לְלַקֵּט מִתּוֹרוֹתָיו הָעֲצוֹת וְהָעֲבָדָא שִׁיּוּצָא מְכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה וּבְתַחֲלָה כְּתַבְתִּי קִצַּת מֵעַנְיָן זֶה וְלֹא הוּטַב בְּעֵינָיו וְאַחֵר כָּךְ הִבְנַתִּי כּוֹנְנָתוֹ וְחִזְרַתִּי וְכַתַּבְתִּי וְהוּטַב בְּעֵינָיו וְהוּא הַסֵּפֶר קְצוֹר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן כְּשֶׁקָּרָא בוֹ נִעְנַע בְּרֹאשׁוֹ וְאָמַר בְּזֶה הַלְּשׁוֹן: פְּתַק יָפָה (א שִׁיין צַעֲטִיל) וְהִבְנַתִּי שֶׁהוּטְבוּ מְאֹד בְּעֵינָיו הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים שָׁם וְהָיָה כּוֹסֵף מְאֹד שֶׁנִּזְכָּה לְקִיּוֹם בְּאֶמֶת אֲשֶׁרִי שִׁיאַחֲזוּ בָּהֶם:

ח בְּחֶרֶף תִּקְס"ה צָוָה עָלַי לְנַסֵּעַ לְחוֹתְנֵי לְקַהֲלַת־קֹדֶשׁ מֵאֶהֱלוֹב לְבַקֵּשׁ מֵאֵתוֹ, שִׁיתֵּן לִי אִיזָה רַבָּנוֹת בְּאִיזָה עִיר וְכוּ', וּבְרוּךְ הַשֵּׁם שֶׁנִּצְלַתִּי מִזֶּה:

ט בְּחֶרֶף שְׁנַת תִּקְס"ה הַנִּ"ל צָוָה עָלַי לְחַזֵּר וּלְהַעֲתִיק כַּסְדָּר כָּל הַתּוֹרוֹת שְׁלוֹ שֶׁהָיוּ כְּתוּבִים אֲצֵלִי בְּקוֹנְטֵרָסִים מְפֹזָרִים כְּמוֹ שֶׁנִּכְתְּבוּ בְּעֵת כְּתִיבְתָם אַחֵר אֲמִירַת הַתּוֹרָה מִיַּד וְצָוָה לְחַזֵּר וּלְהַעֲתִיקָם שִׁיְהִיוּ נִכְתָּבִים כַּסְדָּר שִׁיְהִיוּ רְאוּיִם לְכַרְכָּם וְכֵן עָשִׂיתִי וְהַעֲתִיקְתִּים כַּסְדָּר עַל נֶיֶר טוֹב וְדִיו יָפָה וְרַבִּי נִפְתָּלִי קָרָא לְפָנָי מְלָה

בְּמִלָּה מִקֹּוֹנְטְרָסִים הַנִּ"ל וְאֲנִי כְּתִבְתִּי עַל הַסֵּפֶר וְנִמְשָׁךְ כְּמוֹ רִבֵּעַ שָׁנָה עַד אַחַר פֶּסַח סָמוּךְ לְשָׁבוּעוֹת, וְאַף עַל פִּי כֵן בְּכֹל אוֹתוֹ הָעֵת לֹא גָלָה דַעְתּוֹ שְׁרוּצָה לְהַדְפִּיֶסם וּלְגַלּוֹתָם בְּעוֹלָם, כִּי בְּכֹל אוֹתָן הָעֵתִים הָיָה דֶרְכּוֹ לְהִזְהִיר הַרְבֵּה לְבָלֵי לְגִלּוֹת תּוֹרָתוֹ לְזָרִים אֲשֶׁר אֵינָם מֵאֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ וְגָלָה קֶצֶת טַעָמִים עַל זֶה וְהֵינּוּ נִזְהָרִים בְּזֶה מְאֹד לְהִסְתִּיר וּלְהַעֲלִים מְאֹד הַקֹּוֹנְטְרָסִים שֶׁנִּכְתְּבוּ:

וּבְאוֹתוֹ הָעֵת בֵּין פֶּסַח לְעֶצְרַת הַיִּיתִי כַּמָּה פְּעָמִים אֶצְלוֹ מְנַעַמִּירוֹב וְהוּא הִרְאָה בְּעֶצְמוֹ כְּאִלּוּ הוּא מְקַפֵּיד עַל אֲשֶׁר אָנוּ בָּאִים אֵלָיו בְּתַמִּידוֹת כָּל כֶּךָ וְהָיָה לָנוּ מִזֶּה מְנִיעוֹת וְיִסּוּרִים בְּכֹל פֶּעַם שֶׁרָצִינוּ לָבוֹא אֵלָיו פֶּן יִקְפִּיד עָלֵינוּ וְכָבֵר לֹא הִשְׁגַּחְנוּ עַל שׁוֹם מְנִיעוֹת מִבֵּיתֵנוּ וּמְנִיעוֹת מִחַמַּת מָמוֹן, רַק זֶה עָמַד לָנוּ בְּמַחְנוּ לְמַנִּיעָה שֶׁנִּדְמָה לָנוּ שֶׁהוּא יִקְפִּיד כְּשֶׁנִּבּוֹא אֵלָיו מִחַמַּת שְׁוִיָּה סָמוּךְ הֵינּוּ אֶצְלוֹ וְאַף עַל פִּי כֵן גִּדְל עֵצֶם חֲשָׁקֵנוּ לְהַנּוֹת מִזִּיו הַשְּׂכִינָה בְּכֹל פֶּעַם לְזָכוֹת לְעַמֵּד לְפָנָי הַדְּרַת קִדְשָׁתוֹ וְכוּ' וְכוּ' הַתְּגַבֵּר עַל הַמְּנִיעָה וְזָכִינוּ לָבוֹא אֵלָיו בְּכֹל פֶּעַם:

סֵדֶר לְקוֹסֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

טו וְדַע, שֶׁכָּל הַמָּמוֹן וְהָעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָעֲשִׁירִים שְׂאֵינָם כָּרְאוּי וְאֵינָם נוֹתְנִים צְדָקָה כָּרְאוּי לָהֶם לְפִי עֲשָׂרָם, וּמְשַׁקְעִים בְּחַמְדַּת וְטַרְדַּת הַזְּמַן תָּמִיד כָּל הַמָּמוֹן וְהָעֲשִׁירוֹת שֶׁלָּהֶם הוּא בְּחִינַת "שְׁחֹק הַכְּסִיל", שֶׁהַמָּמוֹן מְשַׁחֵק עִמּוֹ כְּמוֹ שֶׁמְשַׁחֵקִין עִם הַתִּינוֹק בְּמַטְבְּעוֹת, וְאַחַר־כֵּן הוֹרְגֵת אוֹתוֹ הַמָּמוֹן בְּעֶצְמוֹ, וְכַמוֹבֵא בַּתְּקוּנִים: "שְׁחֹק הַכְּסִיל" מָאֵן כְּסִיל? דָּא "אַל אַחַר" וְכוּ', וְאִיהוּ אֲסַכְרָה לְרַבִּיָּא, דְּאֵנוּן חִיבֵיָא חִיבַת בְּהוֹן בְּעוֹתְרָא בְּהֵאֵי עֲלָמָא, וְלִבְתַּר קְטִילַת לְהוֹן. וְאַמַּאי אֲתַקְרִיאוּ רַבִּיָּא? בְּגִין דְּלֹא אִית בְּהוֹן דַּעַת לְאַשְׁתַּזְבָּא מִנָּה. וְעַקֵּר הַתְּקוּן לְהַנְצִיל מִזֶּה הוּא כְּפִי תְּקוּן

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'רנח ❦ צִמְרָן מְנוּחָה רַחֲמֵיךָ לְעַד לְעַד מִקֻּוּהָ שִׁדְךָ לְצַדִּיק מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכַלּוֹ ❦
❦ חֻק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֻחַ" שְׁעֵי יוֹשֵׁבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

הַבְּרִית, וְכִפִּי מַה שְׁזוּכָה לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק־הָאֱמֶת, שֶׁהוּא בְּתַכְלִית
שְׁמִירַת הַבְּרִית, וְעָלְיוֹ נֶאֱמַר: "טוֹב לְפָנַי הָאֱלֹקִים יִמְלֹט מִמָּנָה
וְגו'", כִּי הוּא זוּכָה לְחֻכְמָה וְדַעַת וְיוֹדֵעַ אֵיךְ לְהִנָּצֵל מִזֶּה, כִּי אֲפִלּוּ
אֲנָשִׁים גְּדוֹלִים צָרִיכִים חֻכְמָה וְדַעַת גְּדוֹל מְאֹד בְּעֵינֵי זֶה שֶׁל
טְרָדוֹת הַמָּמוֹן וְהַפְּרָנְסָה, שֶׁלֹּא יִבְלָה וְיִכְלָה חֵם וְשָׁלוֹם יְמֵי חַיָּיו
עַל־יְדֵי זֶה, כְּמוֹ רַב הַהֶמְמוֹן שֶׁסּוֹבְלִין מְרִירוֹת גְּדוֹל מְאֹד כָּל יְמֵיהֶם
עַל־יְדֵי זֶה, וְאוֹבְדִים שְׁנֵי עוֹלָמוֹת עַל־יְדֵי זֶה. כִּי דַע שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה
מְלֵא מְרִירוֹת בְּלֹא שְׁעוֹר, בְּחִינַת מְרִירוֹתָא דְעֵלְמָא, שְׂאֵי אֲפֻשָׁר
לְסַבְּלוֹ וּלְהִתְקַיֵּם מִגְּדֹל הַמְּרִירוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ:
אֲלֵמָּלָא מְלַחָא, לָא הָוָה עֵלְמָא יְכִיל לְמַסְבֵּל מְרִירוֹתָא. וְעַקֵּר
מְרִירוֹתָא דְעֵלְמָא הִיא תַּאֲוֹת וְטְרָדוֹת וְדַאֲגוֹת הַמָּמוֹן וְהַפְּרָנְסָה
שֶׁבָּא עַל־יְדֵי פְגַם הַבְּרִית. וְאֲלֵמָּלָא כַּח הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים, שֶׁהֵם
שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּאֱמֶת, שֶׁהֵם נִקְרָאִים 'בְּרִית מְלַח עוֹלָם', לֹא הָיָה
הָעוֹלָם יָכוֹל לְהִתְקַיֵּם כָּלֵל מֵעַצְם הַמְּרִירוֹת הַנִּ"ל שֶׁהִיא תַּאֲוֹת
מָמוֹן. עַל־כֵּן כָּל אֶחָד לְפִי מַה שְׁזוּכָה לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק־הָאֱמֶת, כֵּן
מִמֶּתִיק מֵעַצְמוֹ הַמְּרִירוֹת הַנִּ"ל שֶׁהִיא תַּאֲוֹת מָמוֹן. אֲבָל מִי
שֶׁרָחוּק מִצַּדִּיקִים, וּבְעַצְמוֹ הוּא רָחוּק מִתְּקוֹן הַבְּרִית, כַּאֲשֶׁר יוֹדֵעַ
בְּנַפְשׁוֹ; מְכַל־שֶׁכֶן וְכַל־שֶׁכֶן כְּשֶׁחֵם וְשָׁלוֹם הוּא חוֹלֵק וּמִתְנַגֵּד גַּם־כֵּן
עַל הַצַּדִּיק הַנִּ"ל וְאֲנָשָׁיו, מִתְנַגֵּב עָלָיו בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר מְרִירוֹתָא
דְעֵלְמָא, שֶׁהִיא טְרָדוֹת וְדַאֲגוֹת הַמָּמוֹן, עַד שֶׁמְכַלָּה יְמֵי חַיָּיו,
רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְשִׁים לְבָךְ הֵיטֵב לְדַבָּרִים אֵלֶּה, כִּי כַּמָּה וְכַמָּה
נִפְשׁוֹת שֶׁקָּעוּ בְּזֶה, אוֹלֵי תוֹכֵל לְבָרַח לְצַדִּיק־הָאֱמֶת, לְהִצִּיל עַצְמוֹ
מִשְׁטָף מַיִם רַבִּים הָאֵלֶּה שֶׁל תַּאֲוֹת מָמוֹן, שֶׁבָּא עַל־יְדֵי תַּאֲוֹת
נְאוּף, שֶׁלֹּא יִגְעוּ אֵלֶיךָ, וְהִיתָה לְךָ נִפְשֶׁךָ לְשָׁלָל, וְתִזְכָּה לְחַיִּים
אֱמֶתִיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא (שם).

זקן נתן ולא יעבור

סדר ספורי מעשיות הימני:

מעשה ד - ממלך שגזר

פעם אחת היה מלך וגזר על המדינה גרוש בגזרות שמד, שמי שירצה לשאר במדינה ימיר דתו, ואם לאו יהיה נתגרש מהמדינה והיו קצת מהם שהפקירו כל רכושם ועשירות שלהם ויצאו משם בדלות כדי לשאר באמונה שיהיו ישראלים, וקצת מהם חסו על רכושם ועשירותם ונשארו שם והיו אנוסים בצנעא היו נוהגים דת יהודית ובפרהסיא לא היו רשאים לנהוג כמו יהודים].

ומת המלך, ונעשה בנו מלך, והתחיל לנהוג המדינה ביד רמה וכבש כמה מדינות, והיה חכם גדול ומחמת שהיה מחזיק בתקף ידו את השרי מלוכה, יעצו עליו ונתקשרו לפל עליו ולהכרית אותו ואת זרעו והיה בין השרים אחד מהאנוסים וישב עצמו: הלא מפני מה אני אנוס? מחמת שהייתי חם על הזני ורכושי עכשו שיהיה המדינה בלא מלך, יהיה איש את רעהו חיים בלעו, כי אי אפשר שיהיה מדינה בלא מלך על כן יעץ בעצמו לילך ולהגיד למלך בלי ידיעתם והלך והגיד למלך, שנתקשרו עליו כנ"ל והלך המלך ונסה אם אמת הדבר, וראה שהוא אמת, והעמיד שומרים באותו לילה שנפלו עליו תפסו אותם, ודן אותם כל אחד כפי משפטו.

ענה המלך ואמר להשר האנוס הנ"ל: איזה כבוד אתן לך בשביל זה שהצלתני ואת זרעי? אם אמר לעשות אותך שר, הרי אתה בלא זה שר; ואם לתן לך מעות, יש לך אמר איזה כבוד אתה רוצה, ואעשה לך ענה האנוס ואמר: אבל תעשה לי מה שאמר? אמר המלך: הן אמר: השבע לי בכתרך ומלכותך ונשבע לו ענה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'רס — אמר מנהרנ"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שיהי מצדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" —
— חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות —

וְאָמַר (הָאָנוּם הַנִּ"ל): עָקַר כְּבוֹדֵי שְׂאֵהֵיָה רֵשָׁאֵי לְהִיּוֹת יְהוּדֵי
בְּפִרְהָסִיָּא, לְהַנִּיחַ טְלִית וְתַפְלִין בְּפִרְהָסִיָּא, וְחָרָה לְהַמְלִךְ מְאֹד,
מִחֲמַת שְׂבָכָל מְדִינָתוֹ אֵינָם רֵשָׁאֵי לְהִיּוֹת יְהוּדִים, אֲבָל לֹא הָיָה
לוֹ בִּירְרָה מִחֲמַת הַשְּׂבוּעָה בַּבֶּקֶר הָלֶךְ הָאָנוּם וְהַנִּיחַ טְלִית וְתַפְלִין
בְּפִרְהָסִיָּא אַחֲר־כֶּךָ מֵת הַמְלִיךְ וְנַעֲשָׂה בְּנוֹ מְלִיךְ, וְהוּא הַתְּחִיל
לְהַנְהִיג מְדִינָתוֹ בְּרַבּוּת, מִחֲמַת שְׂרָאָה שְׂרָצוֹ לְהַכְרִית אֶת אָבִיו
בְּנִ"ל, וְכָבֵשׁ מְדִינוֹת רַבּוֹת, וְהָיָה חָכֵם גָּדוֹל מְאֹד, וְצָוָה לְקַבֵּץ
וּלְקַרּוֹת אֶת כָּל הַחֻזִּי כּוֹכְבִים שִׁיגִידוּ מֵאֵיזָה דָּבָר יוֹכֵל לְהִיּוֹת
בְּכֶרֶת זֶרְעוֹ, כִּדִּי שִׁישְׁמַר מִזֵּה, וְאָמְרוּ לוֹ שִׁזְרְעוּ לֹא יִכְרֶת, רַק
שִׁישְׁמַר מִשׁוֹר וְשָׂה וְכָתְבוּ זֹאת בְּסֵפֶר הַזְּכוֹרוֹנוֹת, וְצָוָה לְבָנָיו
שִׁינְהִגוּ גַם־כֵּן כְּמוֹתוֹ בְּדֶרֶךְ רַכָּה וַיִּמַּת.

סֵפֶר שְׁלָחַן עָרוּךְ הַיּוֹמֵי:

(טו) היה אילן בצד הכותל ועשהו סולם לכותל אם רצו מערבין
אחד אבל אם עשה אשרה סולם לכותל אין מערבין אחד מפני
שאסור לעלות עליה מן התורה שהרי אסורה בהנאה והרא"ש
ז"ל כתב בהיפך דאילן אינו מועיל ואשרה מועלת והוא שתהא
יבשה: (טז) חריץ שבין שתי חצירו' עמוק עשרה ורחב ארבעה
אין יכולין לערב יחד אפילו מלא תבן וקש כל זמן שלא בטלו ואם
היה מלא עפר וצרורות אפילו סתמא שלא בטלו צריכים לערב
יחד (ועיין לעיל סימן שנ"ח ס"ב): הגה י"א דאם מלאם בפירות סתמא בטלו לה
דדרכן לעשותו שם אוצר (הגהות אשירי): (יז) נתן עליו נסר כמין גשר
משפת החריץ אל שפתו אם הוא רחב ארבע חשוב כפתח
ומערבין אחד ואם רצו מערבין שנים: הגה והוא הדין אם מלאו
ברוחב ארבעה מדבר המבטלו שם: (כ"י) ואם נתן הנסר לאורך החריץ
במשך ארבעה אפילו אין בו אלא כל שהוא חשוב כפתח שהרי

מיעטו מארבעה: (יח) אם החריץ עמוק לא' עשרה ולשני אינו עמוק עשרה או שהוא שוה לשניהם דינו ככותל: (יט) גדיש של תבן שבין שתי חצרות אם הוא גבוה עשרה כל א' מערב לעצמו נתמעט בחול מי' צריכים לערב ביחד ובעוד שלא נתמעט אסור לשום אחד מהן ליתן מן התבן לתוך קופתו בשבת להאכילה לבהמתו ואפילו להעמידה שם כדי שתאכל אסור אבל יכול לעמוד בפניה כדי שלא יהא לה דרך לנטות אלא לשם ולהרא"ש אפילו בחול אסור ליתן ממנו לקופתו וכן להעמיד הבהמה בידיים במה דברים אמורים בגדיש שבין שתי חצרות אבל גדיש שבין שני בתים מותר להאכיל בהמתו ממנו בידיים:

סימן שעג (א) שתי גזוזטראות הבולטות משני עליות זו כנגד זו ונתן ביניהם נסר רחב ארבע' הרי הוא כפתח ומערבין יחד: הגה ואם אין המרחק שביניהם ארבעה אפילו בלא נסר נמי דינא הכי (המגיד פרק ג') ואם רצו כל אחת מערבת לעצמה אבל אם היו זו שלא כנגד זו שאחת משוכה למזרח ואחת למערב אינם יכולים לערב יחד וכן אם היתה אחת גבוהה מחברתה לא חשיב פתח והני מילי כשמרוחקו' זו מזו ג"ט אבל אם הם תוך ג' זו לזו בין בריחוק בין בגובה חשיב שפיר כפתח:

סימן שעד (א) עירבו דרך חלון או פתח שביניהם ונסתם בשבת מותרים להשתמש דרך גובה הכותל וחוריו ואפילו אם עירב לשנה ונסתם הפתח בחול ונפתח בשבת (ואפילו סתמה במזיד) (אגור) חזר העירוב להתירו ולהרמב"ם אין מותר לטלטל אלא כל אחת לעצמה אבל מזו לזו לא: (ב) היה כותל בין שתי חצרו' ועירבה כל אחת לעצמה ונפרץ הכותל בשבת מותרים לטלטל כל השבת כל א' בחצרו אפילו כלי הבית אבל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'רסב ✧ צִמְרֵי מַוְהַרְנֵי תִּצְיִל "צֶדֶק צֹנִי מִקֹּדֶשׁ שִׁדְחָה לְצַחַד מִסְפְּרֵי רַבְנֵי יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" ✧
✧ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֲנַחֲה" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ✧

חצר שנפרצה בשבת לרשו' הרבים או לכרמלית אסור: (ג) חצר קטנה שנפרצ' קודם שבת במילואה לגדולה ואין בפרצה יותר מי' אמות גדולה מותרת להוציא כלים ששבתו בבית לחצרה אם עירבה לעצמה וקטנה אסורה להוציא כלים ששבתו בבית לחצירה אלא אם כן עירבו יחד והיינו כשנכנסין כותלי קטנה לגדולה וכשכותלי קטנה מופלגים ג"ט מכותלי אורך הגדולה דאם לא כן היתה קטנה ניתרת ע"י נראה מבחוץ ושוה מבפנים: (ד) גג קטן שנפרץ קודם שבת במילואו לגג גדול קטן אסור להעלות עליו כלים ששבתו בבית וגדול מותר והוא שיהו מחיצות הבית ניכרות למי שעומד על הגג אבל אם אינם ניכרות כגון שהגג בולט עליהם הוי כרמלית אלא אם כן פתוח לו מהבית חלון ארבע על ארבע:

סֵדֶר לְקוֹטְיֵי הַתְּפִלָּוֹת הַיּוֹמִיּוֹת:

תתרנט: ועתה מה אעשה אבי שבשמים, במה יזכה נער כמוני מרחק כמוני לשמר כדבריו במה אתרצה אל אדוני, במה אטהר ואקדש את עצמי, במה אזכה לשוב מדרכי הרעים ומחשבותי המגנות, אחרי שגם דברי התורה הקדושה אשר הם חיינו וארץ ימינו, וכל תקותינו עליהם, גם הם אינם מאירים לי, אף, גם הם נתחשכים ונתגשמים מפני חם ושלום ועתה מה אעשה מה אפעל, להיכן אנום לעזרה תורה, תורה, תורת ה' תורת משה, תורת כל הצדיקים האמתים, תורת כל ישראל, "תורת ה' תמימה משיבת נפש", חוסה על כבודך, והאירה לנו באורך הגדול בתוך חשכת אפלט הגלות הארך המר הזה, גלות העכו"ם, גלות התאוות הרעות והמרות קומה בעזרתנו בעת צרה הגדולה הזאת בכלל ובפרט, והתגברי באור זריחתך הגדולה על כל מיני חשך ואפלה,

וְעַל כָּל מִינֵי גִשְׁמִיּוֹת וְחֲשֻׁכוֹת בְּלִי שְׁעוֹר שֶׁהִמְשַׁכְתִּי עָלַי בְּעוֹזְנוֹתַי
 הָרַבִּים, בְּאִפְנֵי שְׁאֲזֹכָה גַם אֲנֹכִי לְרֵאוֹת אֹרֶךְ הַגָּדוֹל שֶׁל הַתּוֹרָה
 וְתִזְרַח וְתֵאִיר לִי הַתּוֹרָה לְכֹל מִינֵי חֲשָׁךְ וְגִשְׁמִיּוֹת שֶׁנִּפְלְתִי בָהֶם,
 וְתוֹצִיאֵנִי מִתּוֹכָם מִהֵרָה וְאֲזֹכָה לְצֵאת מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה מִחֲשָׁךְ לְאוֹר
 גָּדוֹל, וַיִּקְרָא בֵּי: "נֵר לְרַגְלִי דְבָרְךָ וְאוֹר לְנִתְיַבְתִּי" וְנֶאֱמַר: "פֶּתַח
 דְּבָרֶיךָ יֵאִיר מִבֵּין פְּתָיִים", וְנֶאֱמַר: "כִּי נֵר מְצֹוֶה וְתוֹרָה אֹרֶךְ, וְדָרְךָ
 חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוֹסֵר":

תִּתְרַם: מְלֵא רַחֲמִים, נֹתֵן הַתּוֹרָה, עוֹרָה נָא, עוֹרָרָה נָא, בְּרַחֲמֶיךָ
 וְכַחֲךָ אֶת הַכַּחַ הַגָּדוֹל שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר יֵשׁ לָהּ כַּח לְהֵאִיר
 גַּם בְּתוֹךְ חֲשָׁךְ אֲפֵלָה שְׁלִי "כִּי אֶתָּה תֵּאִיר נְרִי, ה' אֱלֹקֵי יִגְיָה
 חֲשָׁכִי" כִּי "גַּם חֲשָׁךְ לֹא יַחֲשִׁיךְ מִמֶּךָ, וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר כַּחֲשִׁיכָה
 כְּאוֹרָה", עֲשֵׂה מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְנִפְלְאוֹתֶיךָ
 הָעֲצוּמִים, שְׁאֲזֹכָה לְקַיֵּם בְּאַמֶּת מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "לֹא יִמוּשׁ סֵפֶר
 הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ", שְׁלֹא יִסּוּרוּ דְבָרֵי הַתּוֹרָה מִפִּי לְעוֹלָם וְגַם שְׁלֹא
 יִתְגַּשְׁמוּ וְלֹא יִתְחַשְׁכוּ עַל יְדֵי פִי הַמְּגַשֵּׁם, רַק אֲדַרְבֵּא הַתּוֹרָה תֵּאִיר
 בִּי לְבַטֵּל מִמֶּנִּי כָּל הַגִּשְׁמִיּוֹת וְכָל הַחֲשֻׁכוֹת עַד שְׁאֲזֹכָה לְהִרְגִישׁ
 בְּאַמֶּת הָעֲרִבּוֹת וְהַנְּעִימוֹת וְהַדְּקוֹת וְהָעֲמֻקּוֹת הָאֱמֵתִי, וְהַתְּגִלוֹת
 אֱלֹהוֹתֶיךָ שֶׁבְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, עַד שְׁאֲזֹכָה לְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאַמֶּת
 וְלְהַבִּין גְּדֻלָּתְךָ וְגִדְּלוֹת הַצְּדִיקִים וְגִדְּלוֹת הַתּוֹרָה, עַל יְדֵי עֲסָקִי בָּהּ
 בְּאַמֶּת לְשִׁמְהָ, בְּלִי שׁוּם פְּנִיּוֹת וְגִדְּלוֹת וְשִׁקְרִים, בְּלִי שׁוּם כְּוִנָּה
 בְּשִׁבִיל שׁוּם צִד כְּבוֹד וְהַתְּנַשְׂאוֹת וּמִנְהִיגוֹת וּרְבִנוֹת חֵם וְשָׁלוֹם,
 רַק לְמַעַן שִׁמְךָ לְבַד בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ וְעַל יְדֵי זֶה אֲזֹכָה לְתַפֵּס אֶת
 דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַיָּטִב בְּלִבִּי וּמוֹחֵי וְדַעְתִּי, וְתַפְתַּח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ
 שְׁאֲזֹכָה לְלַמֵּד הָרַבָּה בְּכָל יוֹם, וְלְהַבִּין כָּל דְּבָר עַל בְּרִיּוֹ לְאַמְתּוֹ
 בְּמַהִירוֹת גָּדוֹל, וְלִזְכֹּר הַיָּטִב כָּל דְּבָר שֶׁאֲלָמַד וְלֹא אֲשַׁכַּח שׁוּם דְּבָר

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'רסד } צֶמַח מִזֶּה רִנְיָת זִי"ל "צֶמַח צִנְיָ מִקֹּוֹה שִׁדְךָ צִחֵד מִסְפְּרֵי רַבְנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכַל" }
} "חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת }

מִמְשַׁנְתִּי, וְלֹא יִבְלָבֵל אֹתִי וְלֹא יִטְרִיד אֹתִי רַבּוּי הַלְמוּד, רַק
תִּרְחִיב לְבִי בְּתוֹרָתְךָ שֶׁתֹּאִיר בִּי בְּאוֹר גְּדוֹל וְאַזְכָּה לְתַפְסָה
וְלִקְבֻלָּה בְּמַחִי וְלְבִי בְּדַרְךְ רוּחַנְיוּתִיָּה וְדִקּוּתִיָּה עַד שֶׁתּוּכַל כָּל
הַתּוֹרָה כְּלָה לְשַׁכֵּן בְּלִבִּי וְלְזַכְּרָהּ הַיָּטֵב תָּמִיד בְּלִי שׁוּם שְׂכָחָה כְּלָל
הַבָּא מִחֲשֻׁכוֹת וְגַשְׁמִיּוֹת חֵם וְשָׁלוֹם:

תִּתְרַסֵּא: אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים חוֹזְנִין לְאָדָם דַּעַת, הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, זִכְנוּ לְאוֹר הַתּוֹרָה אוֹר הַחַיִּים, בְּאַמֶּת "הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל
עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ" שִׁיאִירוּ לָנוּ דְבָרֵי הַתּוֹרָה תָּמִיד, עַד אֲשֶׁר
הַמְּאוֹר שְׁבָה תִחְזִיר אֹתָנוּ לְמוֹטֵב, הַעֲרַב נָא ה' אֱלֹקֵינוּ אֶת דְּבָרֵי
תּוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצָאֵינוּ
וְצִאֲצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תּוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה
וְיִקִּים בָּנוּ מִקָּרָא שְׁכָתוֹב: "וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר ה', רוּחִי
אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדְבָרֵי אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זִרְעֶךָ
וּמִפִּי זִרְעֵ זִרְעֶךָ, אָמַר ה' מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי
וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי":

תַּפְּלָה קִיּוּב תִּתְרַסֵּא: {מִיּוֹסֵד ע"פ תּוֹרָה קי"ח} רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם נוֹתֵן
הַתּוֹרָה, רַחֵם עָלֵינוּ וְזַכְּנוּ לְעַסֵּק בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה
לְשִׁמְחָה בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה וְנִזְכָּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וְיוֹם וְתַעֲזָרְנוּ
וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּכָל מָקוֹם שֶׁנִּלְמַד שָׁם לְפָרֵשׁ הַדְּבָר הַיָּטֵב בְּלִשׁוֹן שְׁאֵנוּ
מְבִינִים בוֹ, בְּאַפֵּן שֶׁנִּזְכָּה לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ,
שֶׁהוּא רוּחַ אֱלֹקִים הַמְּרַחֵף עַל פְּנֵי הַמַּיִם שֶׁהִיא הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר הוּא
מְחַלֵּל מִפְּשָׁעֵינוּ, וְסוֹבֵל מִרְעִין וְחֻלָּאִים רַבִּים וְיִסּוּרִים קָשִׁים
מִפְּשָׁעֵינוּ וּמֵעוֹנוֹנוֹתֵינוּ כִּדִּי לְכַפֵּר עָלֵינוּ, לְהַצִּילֵנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת,
לְתֵת לָנוּ מַחִיָּה בְּעַבְדוּתֵנוּ, לְשׁוּם לָנוּ שְׂאֵרִית בְּאָרֶץ וּלְהַחִיּוֹת
אֹתָנוּ לְפִלְטָה גְּדוֹלָה רַחֵם עָלֵינוּ וְעָלֵינוּ, וְזַכְּנוּ לְעַסֵּק בְּתוֹרָה הַרְבֵּה,

וּלְפָרֵשׁ כָּל דְּבַר הַיָּטִב בְּלִשׁוֹן שְׂמֵינִים בּוֹ, וּבְפִרְט כְּשִׁלּוּמֵי עַם
חֲבֵרִים וְתִלְמִידִים, לְפָרֵשׁ וּלְבַרֵר וּלְבַאֵר לָהֶם כָּל דְּבַר הַיָּטִב בְּלִשׁוֹן
שְׂיָבִינוּ בּוֹ, וַיִּכְנְסוּ הַדְּבָרִים בְּאָזְנֵיהֶם וּבְלִבֵּיהֶם, בְּאִפְּן שֶׁתֵּת עֲזָרָה
עָלֵינוּ עַל יְדֵי זֶה רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ אֲשֶׁר הוּא סוֹבֵל מִרַעִין עֲבוּרָנוּ,
וּמִזְרִיד אֶת עֲצָמוֹ וּמִלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹמָה וּכְמָה לְבוּשִׁין, לְבוּשֵׁי
חַל, כִּי לְהִיּוֹת עִמָּנוּ לְחִיּוֹתָנוּ וּלְקִיּוּמָנוּ בְּתַקְוָה הַגְּלוּת הַפֶּר וְהָאָרֶץ
הַזֶּה, רַחֵם עָלֵינוּ אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵן, וְעֲזָרָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּזִכּוֹתָיו וּכְחוֹ,
וְהַצִּילָנוּ מִהֲרָה מְכַל הַצָּרוֹת וּמְכַל הַגְּזֵרוֹת הֵן אֹתָם שֶׁנִּגְזְרוּ עָלֵינוּ,
הֵן אֹתָם שְׂרוּצִים לְגִזּוֹר חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי "כָּשָׁל כַּח הַסֶּבֶל" צוּר יִשְׂרָאֵל
קוֹמָה בְּעֲזָרַת יִשְׂרָאֵל, וּמִהֵר לְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּעֵת צָרָה כְּזֹאת בְּכַח
וּזְכוֹת מְשִׁיחַ צְדִיקָנוּ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וַיְקַיֵּם בָּנוּ מִקָּרָא שְׂפָתוֹב: "עֲתָה
יִדְעֵתִי כִּי הוֹשִׁיעַ ה' מְשִׁיחוֹ, יַעֲנֵהוּ מְשִׁיחִי קְדוֹשׁוֹ, בְּגִבּוֹרוֹת יִשַׁע
יְמֵינוּ" וְנֶאֱמַר: "מְגִדֵל יְשׁוּעוֹת מִלְכּוֹ וְעוֹשֶׂה חֶסֶד לְמְשִׁיחוֹ לְדָוִד
וּלְזֵרְעוֹ עַד עוֹלָם" וְנֶאֱמַר: "ה' עִז לָמוֹ וּמָעוֹז יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא
הוֹשִׁיעָה אֶת עַמּוֹ, וּבָרַךְ אֶת נַחֲלָתוֹ, וַרְעַם וַנִּשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם ה'
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאָנוּ" אָמֵן וְאָמֵן: